

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranțate nu se
primesc. — Mențurările au de
răstănit.
INERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anșuri:
In Viena: M. Dulak, Demrich
Schick, Rudolf Moss, A. Oppel
Nachfolger; Anton Oppel, J. V.
Dawmeyer, in Budapesta: A. V.
Goldberg, K. K. in
București: Agența Rom. Suco-
curiale de România; in Ham-
burg: Karoly & Lebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garment pe o coloană 6 or. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X

„Gazeta” iese în săptămânii.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la d. colector.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 74.

Brașov, Mercuri 2 (14) Aprilie

1897.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei

Cu 1 Aprilie 1897 st. v.

s'a deschis nou abonament la care
invităm pe toți amicii și sprijini-
torii fôiei nôtstre.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șase luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonarea se pôte face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Stêlpîi dualismului.

Au început Ungurii să se in-
grijescă, vëdënd dezvoltarea lucruri-
lor în Austria, unde au cădüt cu
desöversire nu numai egemonia
germană, ci și liberalismul și cen-
tralizmul, ce s'a fost introdus mai
ales dela 1867 și care a ajuns în flöre
în partea de dincöce a monarhiei.
Diarele maghiare fac contemplările
lor caracteristice în fața acestei stări
de lucruri. „Budapesti Hirlap” gä-
sesce, că dezvoltarea de ađi în Aus-
tria vine în contradicerea diame-
trală cu dualismul, pe care Fran-
cisc Deak a întemeiat pactul dela
1867.

Pe Deak — ăice „Bud. Hirl.” — l'a
condus ideea fundamentală ca Ungaria uni-
tară și liberă să intre în federațiune cu
Austria, imperăția germană centralistă, li-
berală-constituțională. Ungaria și-a păstrat

caracterul național unitar și constituțional.
Numai din libertatea ei a perdut. *Dér cea-
laltă jumătate, Austria, s'a transformat cu to-
tul.* Acolo liberalismul și egemonia ger-
mană au cădüt, ministeriu parlamentar nu
mai există. Statul unitar și centralizat se
împarte acum în provincii autonome și
egemonia slavă pășese în planul întëiu.

Unul din stêlpîi dualismului s'a trans-
format cu totul, celalalt öre putë va sin-
gur să țină clădirea? Acesta este punctul
critic al pactului de ađi. Contradicția e
prea mare și pe când despre Banffy se
crede, că conform cererii curții el este în
stare ca noua lui majoritate alêsă pentru
acest scop să facă să se primescă pactul și
ovota urcată, pe atunci ese la lumină, că
Badeni nu dispune de majoritatea „Reichs-
rath”-ului.

Și diarul „Magyarország” face
o paralelă între Austria și Ungaria,
pe care o introduce cu următoarele
caracteristice observări:

Austro-Ungaria se numără între ma-
rile puteri, dér rămâne o monarhiă enig-
matică. Nici-odată nu se arată de sine stă-
tătöre, ci tot numai rădimită pe brațe de
aliați. Mărimea geografică o are, dér isvöre
vitale de putere mare nu are. Înainte cu
vre-o 80 de ani ea s'a făcut Austria, de
30 de ani ea este Austro-Ungaria. Dér ce
a devenit? Ea nu se pôte întări. Odată se
aliază cu Germania, care e gata să se
alieze cu ori și cine, ca să-i asigure Alsa-
cia; altă dată se întöroe spre Rusia, de
care mai înainte se temea așa de mult, că
o va dripi și sfärtica.

După acësta numita fôia vrea
să dovedescă, că decând din Austria
s'au făcut douë state, Austria a fost
între aceste douë copilul iubit, ce-
lalalt numai mașter. Apoi conti-
nuă așa:

Austria și acum se depărtëză tot mai
mult de calea liberalismului. O rupe încă
și cu forma constituționalismului. Un auto-
graf împăratesc îndrumă pe ministrul-pre-
dinte să nu-și facă bătaie de cap cu con-
stituția și cu încrederea parlamentului; să
guverneze la ordinul împăratului.

În paralela, ce o face apoi în-
tre stările parlamentare din Ungaria
și din Austria „Magyarország”
ajunge la următoarele constatări:

În parlamentul austriac voese să
spargă ölele de carne, pe speculanți
voese să-i dea afară după-ce la o mare
parte din ei nici nu le-a permis să intre.
Aici la noi (în Ungaria) toți alërgă la
ölele cu carne. Aici speculațiunea nu nu-
mai, că nu se prigonesce, dér este încă
sprijinită. Legea de incompatibilitate nu ou-
tëză să o ducă îndeplinire, ci o vor modi-
fica în interesul speculanților și al celor cu
provisiunile. Cu atât mai urgentă este în-
tr'aceea restringerea libertății pressei.

...Cehii, Slavii, clericali din Austria o
spun pe față, că tripla alianță nu le tre-
buie. Ungaria însă e datore să o apere. În
Austria soi se trăescă și fără majori-
tate. În parlamentul Ungariei într'aceea se
căstigă majoritatea cu bani vienezi. Încă
nici în réu nu sunt puncte de atugere în-
tre Ungaria și Austria. Dêcă Austria n'are
parlamentarism, nu-i lipsește simțul de viață
proprie. Lupta de drept public se suprimă
aici la noi cu fier și foc, dincolo dreptul
public al Ungariei nici că se ia în sémă.
Pentru el nimeni nu se însufleșesc...

Ce așteptare curioasă, ca cei din
Austria să se însufleșesc pentru dreptul
public în Ungaria! Mai curios
este însă, când „M.-g” pretinde, că
Austria nu aduce nici o jertfă pentru
poziția de putere a monarhiei și pen-
tru consolidarea dualismului și Aus-
triacii tocmai de aceea se plâng, că
aduc prea multe jertfe, pentru dua-
lism și pretind, că în viitor nu mai
pôte merge așa. Cu tôte adevë-
rurile, ce le recunöscce cu privire la
stările interne parlamentare, „M.-g”
e deci și el de părere, că astăđi nu-
mai Ungaria a mai rămas stêlp al
dualismului. Dêcă este așa, atunci
nu prea sunt strălucite prospectele
sistemului dualist.

Conflictele în Orient.

Scirile de er și de-alaltăeri con-
stată, că izbucnirea inimicițiilor în
urma năvălirei bandelor grecesci de
insurgenți s'a întemplat în trei puncte
de-a lungul graniței greco-turcesci,
ce se estinde 60 de kilometri între
Discaia și Mezovo. De patru zile
urmëză luptele la granița Tesaliei.
Pörta otomană se află în mare în-
cercătură, căci de-o parte ar vré să
țină sémă de puterile europene, și
de altă parte, ațităată cum este, arde
de dorința de a da Grecilor o probă,
că încă tot mai există și ea.

După atacul dela Mezovo, gu-
vernul turcesc s'a adresat la amba-
sadorii puterilor, declarând, că Gre-
cia este partea provocătöre și că
trupele regulate grecesci au luat
parte la atacurile bandelor de insur-
genți. Se asigură, că Edhem-pașa
primise dela Constantinopol în ade-
vër ordinul, de-a porni cu armata
în contra Grecilor, dér a primit cu-
rënd un contra-ordin, deörece în pa-
latul Sultanului s'au ivit temeri, ca
nu cumva printr'un pas prea pripit
să se compromită situațiunea Tur-
ciei față cu puterile.

Grecii négă, că trupe din ar-
mata lor ar fi luat parte la espedi-
țiunea insurgenților, ba în tabëra
grecescă s'au dat chiar ordine stricte
trupelor, ca să se ferescă de ori-ce
conflict și se asigură, că guvernul
grecesc n'ar fi sciut nimic de pla-
nul insurgenților armați și organi-
sați de Eteria națională. Acești ire-
gulari, voluntari și străini, se ăice,
că sunt cu totul 8000 la număr, ér
cât pentru armata de operațiune
grecescă dela granița Epirului și
Tesaliei, ea constă din 38 bataliöne,
14 escadröne și 28 baterii cu vre-o
50,000 ömeni și 168 tunuri. Se mai
crede, că cu timpul numărul trupe-
lor grecesci se pôte urca până la
70,000 ömeni.

Până când Turcia va puté să

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Jupânul Toiba.

Chip și graiă din Bucovina.
(Urmare).

Și, Dömnö, multe ași putea să vă
spun, din câte le-am pățit, umblând așa cu
jupânul Toiba, când pe timp de vară, când
de érnă. Dér ca una grea de tot nu cred
să vi-se fi întemplat vre-odată. Asta a fost
după vacanța cea mică, adecă prin luna lui
Faur, când m'au dat părinții într'o Joie
pe inserate, éráși în séma lui Toiba. Era
un frig ömplit și totuși ningeă, însă așa
un fel de omet mërunt ca nisipul, de-
el mână vântăraia înainte pe drum și de să
intempla să-ți vie în față, te frigea ca fo-
cul, și-ți lipsea pleöpele ochilor oleiü, nu
altceva. Și cum drumul era pe une locuri
gol ca 'n palmă, pe altele éráși astupat cu
grămeși mari de zăpadă, nu mai sciai cu
ce să străbați mai bine, cu sania séu cu
căruta. Și apoi și drum ca acela de la Sto-
rojineți la Cernăuți, nu sciai de se mai gă-
sesce undeva. Plănit și tras așa cu ochiul

și nasul... drept înainte, peste öinof séu
șese dealuri și tot atâtea coborșuri, de
cređi că-ți iese sufletul, până-i dai de ca-
pët. Si chiar cum ajungi în virful dealului
dintăi, în partea dinspre târgulețul nostru,
dăresci par'că înainte ochilor Cernăuțiul,
— dér până l'ajungi, te vede și Dumneđeu.
Ne-am suit noi, cum ne-am suit până la
dealul oela, dér de acolo — nici putere,
nici mângăere. Și s'a înămolit harabana lui
jupân Toiba într'un troian strășnic și după
ea și alte trăsuri. Și măcar că ne dădusem
toți jos și clântăneam cu dinții de frig,
colo pe zidurile de omët, bieții cai totuși
nu puteau face un pas mai departe.

Cum de n'am perit în nöptea aceea
florösă, nu soi nici până astăđi. Am scä-
pat ușor, adecă numai cu urechile degerate,
și a stricat bunica-mea, — Dumneđeu s'o
ierțe, — ca o putinică întrégă de frunđe
de curechiü, până m'a vindecat de pătlä-
gelele vinete, ce-mi crescuse pe la ceafă.
Abia după un chin și o luptă gröznică de
vre-o șese cësuri, ne-am vëdüt în vale, în
satul Camena, unde am și stat apoi o ăi
întrégă la cärșma lui Herș Ghedale, rămasă

vestită și până astăđi pe urma unor sumeți
tälhari de Rusneoi, care acum căți-va ani,
nu numai că au prădat'o dér au și uois
pe cärșmarul cu cärșmăreșa pe toți din
casă. Și precum era Vinerea, Toiba meu
cu jupăneșa au fost siliți să-și facă șabățul
lor la jupânul Ghedale cu care se sciau
de mult. Și am trebuit să stau și eu cu
dênșii, la luminările de seu aprinse, să mă-
nănc din peștele cu zémă de stafide și din
colacul lor. Numai atăta, că bietul Toiba
nu putea să-și îmbrace caftanul de atlas,
nici să-și pue în oap oușma cu pielcelele
de jder, cum cere rënduiala; a lăsat, deși
era el cel mai bătrân, să ăică stăpânul ca-
sei rugăciunea ce o îndreptă ei, odată cu
rësăritul lucfărului de séră, cătră Dum-
neđeu, séu cum ăice ei atunci, cătră ocroti-
torul puternic al patriarhilor Avram, Isac
și Iacov. La Cernăuți însă am sosit tocmai
Duminecă dimineța, căci pleoasem abia
Sămbătă nöptea pe lună, tot pe urma dru-
mului rânt de omët numai cu ajutorul
ömenilor din satele megiese, scoși cu po-
runcă pentru trëba acësta. Dér și aici par'
că era vrăjit. Când eram apröpe de oraș,

țin minte, că am vëdüt, séu ni-s'au năzărit
öumva, pe pustiul întins al ometelor vr'o
öinof, șese dihanii, ce cam semăneau a lupi,
dér se făceau așa ca și cum nu ne-ar vedea.
Pe semne că veneau sătui de undeva și
nu ne băgau în sémă. Tovarășii mei din
haraba tremurau de frică, eu însă soi că
am ars atunci jumătate din caetele mele
de scölä, aruncând fășiële aprinse pe drum
— vëđi dömnö, ca să arăt că-s strășnic de
vitëz, și jupăneșa lui Toiba era gata să
jure că lupii, numai cât din pricina asta
au lăsat'o nemăncată.

Între öaii lui jupân Toiba și stăpânul
lor era, când öatäi bine la dênșii, ceva ase-
mănare. İi cumpărase el la un mezat al
tamazlicului împăratesc din Rădăuți, și
aveau amöndoi boturile încovoiate ca la
toți öaii cälăreților de pe vremea aceea.
Și Toiba, ca să soiți, era și el înalt, uscat
și avea un nas mare cärnit de tot în jos.
Și fusese și el tocmai, ca și öaii săi mulți
anți în slujbă la cälăreți, adecă trâmățaș
la Ulanii împăratesci. De aici își pricepe
bine câte-va lucruri ciudate din viața ju-
pânului Toiba. Întäi că după întörcerea

se ferescă de orî-ce atac pentru a ușura acțiunea trăgănătoare a diplomației europene, nu se poate soci, dăr e ca și sigur, că înaintând astfel lucrurile, vor pierde și Turcii răbdarea și Edhem-pașa în cele din urmă nu va mai pute ține în frâu armata de sub comandă sa.

Încât privesc Grecia, se pare, că planul ei este îndreptat mai mult asupra răsăritului Macedoniei, prin care crede, că-și va ajunge scopul mai curând, împingând înainte numai pe insurgenți. Dăr acest plan este și cel mai periculos, căci ușor pot să fi trase în joc și Bulgaria și Serbia, complicându-se conflictele și înăsprindu-se astfel, încât o conflagrație generală în Orient să fi inevitabilă.

Poate, ca Grecia să aștepte dela o asemenea conflagrație cel mai mare folos, dăr mai probabil este, că una sau alta dintre marele puteri mână pe ascuns lucrul în direcția aceasta.

Faimele despre uniunea Bulgariei, Serbiei și Muntenegrului se susțin pe lângă toate desmînțirile, și de câte-orî se vorbește de ea, întotdeauna se aduce în legătură cu cestiunea macedonă și se amintesc și rivalitatea Bulgariei față de România din cauza aspirațiilor bulgare asupra Dobrogei.

Firește, că nu pot lipsi în asemenea împrejurări nici scirile despre concentrarea armatei bulgare și armatei sârbesci la graniță. Tote în vederea apropiatei izbucniri a războiului macedonean.

Intrevederile monarhilor la Viena și la Petersburg anevoiă vor aduce vre-o schimbare în această stare a lucrurilor, care este destul de îngrijitoare pentru pacea europeană.

Jeszenszky decorat. Foile ungurești anunță, că Majestatea Sa a conferit consilierului de secțiune, investit cu titlul și caracterul de consilier ministerial, Alexandru Jeszenszky, crucea de cavaler a ordinului Leopoldin. — Ce a făcut acest consilier ministerial, ca să fi astfel distins? Foile, din care luăm notița de mai sus, nu ne spun nimic despre meritele lui. Este însă scint, că de mai multă vreme acest fost procuror, — care a făcut carieră cu renumele, ce și-l'a câștigat între șovinisti prin noua tactică, ce a introdus-o în prigonirea politică a Românilor, — ocupă postul de șef al unei secțiuni, ce anume s'a înființat pe lângă biroul ministrului-șef, nișându-se reacțiunea pentru naționalități. Ce merite și-a câștigat în acest al său nou post, nu se știe. Nu cumva însă br. Banffy l'a recomandat la această distincțiune pentru meritele, ce și-le va fi câștigat prin nutrirea desbinărilor în

sinul naționalităților? Ori dăr pentru-că a fost mâna dreaptă a lui Banffy în conducerea alegerilor dietale, care au câștigat majoritatea supusă de astăzi?

„Magyar Hirlap“ esclamă: „Erai distincțiuni!“ și apoi scrie următoarele: „De le vom aduna toate laolaltă, câte s'au făcut în anii din urmă, am pute dice, că nu mai este nici un cetățen în patriă cu ore-cari merite, care să nu fi decorat. Jeszenszky Sándor e abia de 40 de ani. A fost locuitor de procuror superior și, cum se dice, mâna dreaptă a lui Banffy. E bun vorbitor, forte instruit și om simpatice. Ca procuror în procesul de presă al Repliciei a jucat un rol plin de efect. El a studiat în Ardeal cestiunea naționalităților și, după ce Banffy a ajuns ministru-șef, l'a luat din ministerul de interne lângă el, la sediul ministerial. Propriu dis, el este acum ministru de interne, el a condus și alegerile dietale și așa se vede, că pentru „succesele“ însemnate, câștigate în această campanie electorală a primit acum ordinul Leopoldin. Aceia, pe cari-a ales, de sigur se vor grăbi a-i gratula.“

SCIRILE ȚILEI.

— 1 (13) Aprilie.

Comasarea hotarului Brașov. Introducerea proprietarilor de pământ în nouele lor moșii, ce le-au căpătat cu ocaziunea comasării se va continua în Țilele următoare:

Joi, în 15 Aprilie, la 7 ore dimineața va fi introducerea proprietarilor, începând dela casa păzitorului de drum de lângă Ghimbav, de unde începe drumul spre Feldiora, livada proprietarilor din Christian aflătoare între calea ferată și Ghimbav, livada proprietarilor din Christian și St. Petru, precum și cea a Brașovenilor până la calea ce duce spre Bod și din jos de cale până inclusive la nouele părțile ale proprietarilor din Bod și Feldioră. După amiază începând dela ora 1 vor veni la rând fabrica de zahăr din Bod, biserică din Șomortin (Martinsberg), spitalele femeilor serece, Alfred Schnell, Fr. Wallmer, Luisa Scherg n. Tontsch, Ioan și Regina Lukas, George Scherg, Irimie Russu și George Puiu.

Coroane eterne. Răposând meritul bărbat și regretatul președinte al Institutului de credit și economii Ioan Hannia, On. familia a D-lui Iosif Pușcariu din Brașov ni-a predat în locul unei coroane peritote pe siera 10 fl. drept coroană neperitote, la „fondul iubitorilor răposatului“ înființat în folosul școlărilor români sereci. Se chită și această sumă în acest mod și se arată, că s'a adaus la numitul fond. Brașov 1/13 Aprilie 1897. *Comitetul parochial gr. or. român din Brașov-Cetate.*

Atentat să fi? O telegramă din Viena comunică, că erî, pe când Majestatea Sa

se preâmbala cu trăsura, un individ cu numele Obolsky i-a aruncat în trăsura o scrisoare. Prins fiind, Obolsky spuse, că la Petersburg se proiectează un atentat în contra Majestății Sale Francisc Iosif pentru timpul, când va merge acolo. Acestă descoperire a voit s'o facă prin aruncarea scrisorii în trăsura monarhului.

Despre fișpanul Brașovului se lățise mai de multe-ori știrea prin foile unguressor, că ar voi să demisioneze, ba mai la urmă, cum și noi am arătat, se afirmase chiar și aceea, că în locul lui Maurer are să vină la Brașov fișpanul Haller dela Odorheiu. „Nemzet“ revine acum asupra acestei știri și dice, că din loc competent e autorizat a-o desmînți. Ambii fișpani vor rămâne și mai departe în posturile de pâuă acum.

Depuțați mireni pentru sinodul eparchial din Caransebeș au fost aleși d-nii: Dr. Petru Mladin, medic cercual în Brebul, Dr. Petru Ionescu, profesor de pedagogie în Caransebeș; Dr. Al. Moosonyi, proprietar mare în Căpâlnas, Coriolan Bredicean, advocat în Lugos; Virgil Tomiciu, proprietar și Dr. St. Petroviciu, advocat în Lugos; Titu Hațeg și George Martinescu, advocați în Lugos; Alexie Onițiu, jude regesc în Seghedin, Toma Haneș, comptabil în Făget, George Ioanovicu, proprietar mare în Duleu, Ioan Marou, învățător în Bogșa-montană, Ioan Ionașiu, asesor ref. consistorial în Caransebeș, Ștefan Antonescu, președinte în pens. al Sedriei orfanale a comitatului Caraș-Severin, proprietar în Siria; Dr. Lazar Simon, advocat în Ciocova, Traian Barzu, asesor ref. consistorial în Caransebeș, St. Antonescu, președinte în pens. al Sedriei orfanale a comitatului Caraș-Severin, proprietar în Siria, Martin Țapu învățător în Fizeș; Vladimir Spătar și Dr. Nic. Popoviciu, advocați în Vârșet, Ioan M. Roșiu, advocat în Biserica albă, Toma Dogariu jude la tabla regescă în Timișoara, Dr. Aurel Novac, advocat în Biserica albă, Petru Corcan, protoproprietar în Iam; Ilie Trăilă și Dr. Petru Cornăan, advocați în Oravița-montană, St. Antonescu, președinte în pens. al sedriei orfanale com. din Caraș Severin, proprietar în Siria, Ioan Budințianu, advocat în Bogșa-montană, Coriolan Bredicean, advocat în Lugos, Adrian Diacon, architect în Bogșa-montană, Zeno Moosonyi, proprietar mare în Balci și Constantin Burdea, primar orășenesc în Caransebeș, Ilie Curescu, președintele comunității de avere, locotenent în pens., și Patriciu Drăgălina, profesor diriginte la institutul pedagogic diecesan din Caransebeș, Vasile Sagărean forestier în Orșova, Isăia de Stoița funcționar în Caransebeș; Dr. Ioan Popoviciu, adv. în Orșova și G. Bogoeviciu, esactor la fundațiunea „Gojdu“ în Budapesta. Într'un cerc rezultatul e încă necunoscut.

Clujenii-s tot ca ei! Proverbul român dice, că lupul își schimbă părul, dăr năravul nu. Ungurii din Clușiu însă necum năravul, dăr nici măcar părul nu vor să și-l schimbe. Dovadă și știrea, ce-o primim dela Clușiu, că firma d-lui advocat Dr. Ștefan Morariu, fiind-că era scrisă românește, a fost într'una din șerile trecute bombardată și zdrobită cu pietri. Casul este cu atât mai caracteristic, fiind-că cancelaria D-lui Dr. Morariu se află în una din străzile cele mai frecventate ale Clușului și cu toate acestea bombardarea s'a putut săvârși „fără știrea poliției“ și încă nu noptea târziu, ci într'o șeră, când străzile sunt mai luminate!

Împăratul Wilhelm la Viena. În 21 Aprilie n. o. va sosi împăratul Wilhelm II al Germaniei, în Viena. În ziua următoare va fi mare paradă militară pe câmpul de exercițiu din Viena, numit Schmelz. Aici împăratul Francisc Iosif va întemina, în fruntea oștirii sale, pe împăratul Wilhelm, făcându-i raportul militar obicinuit. Apoi amândoi domnitorii vor trece trupele în revistă. După paradă, împăratul Wilhelm va merge la casarma regimentului de husari nr. 7, al căruia proprietar este. Aici va dejuna și va esista la exercițiile trupei. Șeră va fi prânz de gală la palat și la 10 ore împăratul Wilhelm va pleca la Dresda și de aici la Baden-Baden.

Moldovăni Gherghelyi nu-i singur! El și-a căpătat încă un soț vrednic de el în persoana popii dela Sătmar Papp Lajos. Acest popă renegat va soție cu începutul lui Mai și acestui an o foină săptămânală „social-beletristică“, intitulată „Szatmári Ellenör“ care, după cum se dice în anunțul de prenumerațiune, „va fi organul bisericicii greco-catolice sătmarene!“ Deși se spune, că foina va fi social-beletristică ea însă urmărește scopuri curat politice, căci etă ce ne dice în organul ei, tipărit firesc ungurește: „Noi vrem ca vorba ungurească să se audă pretutindeni și între Români și Ruteni, începând dela Carpați până la Adria.“ — Fiind-că se susține despre acest Papp Lajos, că e „preot român“ și că servește la altarul unei biserici românești, întrebăm: ore preoții români dela Sătmar mai putăvor vre-odată mânca la o masă cu un asemenea nămit, și ore putăvor ei tolera, ca o lapădătură de țiar ungurese să pôtă figura ca „organ“ al unei biserici române?

Călătoria monarhului la Petersburg. Se asigură, că în 25 Aprilie dimineața, adevă în ziua de Pascale nostre, împăratul Francisc Iosif va pleca cu un tren separat și cu o mare suită la Petersburg spre a întorče visita Țarului. El va fi însoțit de arhiducele Otto și de ministrul de esterne Goluchowski. Din Varșovia se anunță, că Vineri a plecat de-acolo un batalion din regimentul de grenadieri de gardă Keksholm, al căruia șef este împăratul Francisc Iosif, împreună cu comandantul regimentului, cu 20 oficeri și cu muzica regimentului, ca să fi de față la primirea împăratului în Petersburg.

Importul de ape minerale în România. Biroul camerei comerciale din Brașov aduce la cunoștința celor interesați, că dispozițiunea de a provede apele minerale din Austro-Ungaria importate în România cu un atestat pentru dovedirea originalității, s'a cassat.

Un los pierdut a fost aflat la băile de vapor ale gimnasiului român din loc. Păgubașul e învitat a și-l ridica dela administrația băilor.

Importul de cărnării în Turcia. Ministerul ung. de comerț atrage atențiunea acelor, cari împorță articole de carne în Turcia ca să caute că cărnăți, șuncă și alte cărnării se pot importa numai fiind provădate cu un atestat oficios de originalitate.

Teatru german. „Der Graf von Hammerstein“ drama, în care a debutat erî la noi d-l Iosif Klein dela teatru Raimund din Viena, este o piesă, pe care am avut ocaziune să o vedem și aici la noi mai de

din slujba cătănescă ajunsese un păcătos și jumătate, — cam așa fel ca și cailui, că dă, — nici ei nu rămăsese toomai teferi după ani de călărie, căci altfel dăr nu i-ar fi scos împărăția la mezat și n'ar fi cădat așa, plésacă în mâna lui Toiba. Și păcatele stăpânului, erau — și ele, de bună seamă din cale afară mari, că nu de geaba era să-l scotă la mezat și pe dănsul, adevă era să-l gonescă rabinul cât pe ce din havra jidovilor a mahalalei Roși. Apucase Toibulica nostru, pe când era ostaș, să se înfrupte cu carne de porc și fel de fel de alte lucruri, cum dice ei, „tref“ său neîngăduite de legea lor. Și se prinsese, să vede, năravul rău de dănsul, căci ecă numai cum a scăpat de blestemul legii. A luat pe fata rabinului de nevastă, pe Beilă, și asta, măcar că nu era frumoasă, nici bogată, avea însă alt dar. L'a vindecat adevă pe Toiba iușor de toate păcatele. Că nu încăpuse încă nici trei luni pe mâna ei și s'a făcut sfânt, nu altceva. Nu mânca decât cușer și pădea legea și obiceiurile, de credeai că-i chiar din neamul curat al Chazilor. Și când veneau sărbătorile mari, de

pildă Peisachul, său paștile, pe unde nu știa cam bine câte trebuia să le facă ca patriarh al casei sale, îl mai povățuia bătrânul său tată, care trăia la dănsii. În celalt colț însă. Îndată ce se împeștră cerul cu stele și începă Sederul, adevă întâia șeră a paștelor, se punea tata lui Toiba în capul mesei, în fața sfeșnicului cu șapte limbi și alături de el feciorul său, amândoi cu cușmele în cap, Berla, nora sa. Un soaun însă sta gol, parcă aștepta să mai vie cineva. Pe masă erau cele trei pâni mari, despărțite una de alta cu câte o năframă albă, un șip cu vin roș și pe un sahan, un os mare numai cu ceva carne pe dănsul. Vinul închipuia sângele copiilor ovreesci, în care dice că se scăldau împărății faraonului, er osul arăta melul de paște pregătit la plecarea din Egipt. Soaunul gol însă era pentru prorocul Ilie, despre care se crede că întră în șeră aceea în casă și gustă din vin și din bucate. Și ospătau cu toții, cântând la sfirșit cu glas un psalm și mergând apoi la culcare fără rugăciune; căci în noptea asta, se dice că Dumnezeu Savaot însuși, veghiașă asu-

pra caselor Evreilor, ca odinioară, colo în țera Egiptului.

Cu toate astea casa lui Toiba era cam cuprinsă de dală — săraoie, că dă, — la un singur lucru nu-l putuse aduce nici începutul lui Beilă. Nu știa să facă negustoria, și pace bună! Și orî cât își bătea ea gura și el mintea, de giaba. Când desfăcea Beilă în tărul Storojenului marfa ei din lădoiul cel mare și isprăvia cu înșiratul de mărgele, flori făcute de mână, drimbe, jurubițe cu ață roșie său albastră, lăna, altițe, ghiordane, bolduri, ace și ce mai avea, îl trimetea apoi pe Toiba printre omeni, dăr a mai tărui niscoe găini, curci, rețe, său găște efine, ca să le vândă apoi cu câștig la oraș, la Cernăuți. Așa! Ți-ai găsit! Toiba se punea la vorbă cu omenii, asculta povestile altora și când se întempla de da peste un vechi tovarăș de pe vremea cătănăiei sale, se apuca să-l cinstescă, uita de toate și cumpăra apoi în grabă, ce nu era harnică să vândă Beilă la Cernăuți, nici cu păgubă.

(Va urma.)

multe ori reprezentată. Acastă dramă istorică vechiă, care îți reamintese într-o cât-va istorică și mai vechiă a Genovei, trebuie să fie la perfecția jucată, ca să-ți deștepte un interes viu. Acosta s'a întâmplat aseră. Fiind piesa în așa mână bune, reușita ei a fost splendidă. Acțiune prea multă nu are drama, e bogată însă în scene mișcătoare, în care d-l Klein a putut să se arate ce poate. D-sa cu trup și suflet s'a transpus în starea mult prigonitului conte și a știut cu multă artă să predă momentele cele mai desperate din luptele lui. Vocea lui tremura și emoțiunile și iritațiunile lui erau atât de simțite și naturale, încât ne-a convins că într-adevăr e un distins artist și cu tot dreptul se bucură de renumele ce-l are. Cu multă priecere l'au sprijinit și escelelente talente ce le posedă d-l director Bauer în trupa sa, cu deosebire d-ra Wahtel, și d-nii Claar, Renner, Teller și Mauth.

Astăzi, Marți, se dă drama „Galeotto“ de Paul Lindau, ér mâne drama „Haus Fourchambalt“ de Emile Augier.

Alegerile comunale. În fața alegerilor de întregire a reprezentanței comunale a Brașovului, cari decurg astăzi, diarul Sașilor „verđi“ publică un articol, în care se plânge, că Sașii moderați, séu cum îi mai numesc ei „negri“ (Schwarzen), n'au voit să intre în înțelegere cu ei la stabilirea candidaților pentru această alegere.

„Verđii“ sunt puțin la număr în reprezentanța comună. Majoritatea precumpănitoare este a celor moderați. „Verđii“ cu toate acestea cercetază diligent ședințele și fac din când în când o respectabilă opoziție magistratului, de aceea moderații în loc de-a intra în înțelegere cu „verđii“ și de ale oferi și lor o convenită parte din mandate au conpus o listă deosebită de candidați și au eschis dela realegere oât să pôte mai mulți dintre membri de până acuma „verđi“ ai comunității. În urma această Sașii „verđi“ au stabilit pentru cele două cercuri orașenești electorale și pentru cercul din Brașovul-vechiu liste deosebite de candidați, cari diferă în parte de cele ale „negrilor“

„Am trebuit“, ăice „Kronstädter Ztg.“, să încercăm a trimite și pe soții noștri de principii în comunitate; mai de parte nu voim, nu putem și nu este permis să tolerăm în linisce, ca soții noștri de principii să fiă dați afară din reprezentanța comună de către Sașii „negri“, cari pactează cu Maghiarii. Vom învinge ore? Cine pôte să soie astăzi, întrucât alegătorii maghiari au lăsat să fiă însuflețiți de către Sașii „negri“ pentru desastrul „verđilor“. Sperăm însă, că orașenii noștri și aceia, cari nu sunt nici „verđi“ nici „negri“ vor vota pentru listele noastre. — Suntem curioși să vedem rezultatul.

„Kronstädter Ztg.“ de adă, 13 Aprilie, aduce șoirea, că listele electorale ale „verđilor“ au învins atât în cercul I, cât și în cercul II-lea orașenești, precum și în Brașovul vechiu, în contra listelor Sașilor moderați și ale Maghiarilor.

Correspondența „Gazetei Trans.“

Tractul Cohalmului, 27 Martie n. 1897.

Stim. D-le Redactor! Voit să Vă comunic un cas foarte potrivit pentru a arăta, cât de departe au ajuns Sașii cu politica lor de tărere și căciulire.

Fisogăbirul acestui cerc Tompa István de mult stărue, pôte la porunca celor de sus, ca numai unde pôte prin comunele curat sășești și românești să pună notari maghiari.

Astfel s'a întâmplat de curând și în comuna Ungra lângă Cohalm, unde a fost alegerea de notar în 20 Martie. Candidați au fost sași și unguri. Dér ce să vadă omul? Notarul vestit Schnell din Viserl, fiu de Sas în comună sășești, nici n'a fost luat în seamă, ci chiar la propunerea parochului luteran de-acolo Friderich Schmidt a fost declarat ca ales prin aclamațiune

fostul ajutor de notar Maghiarul Bibó Samu, care nu cumșce de loc nici limba sășești, nici cea românești, deși locuitorii din Ungra sunt Sași și Români.

Acest preot luteran, ca mulți alți colegi de-ai lui, a purtat și pörtă politica de-a ne strica nouș, dér a stricat mult și poporului sășesc de-acolo. Și-ar fi putut deschide și preotul român Șofron Roșea gura, să se fi înțeles cu comitetul comunal și să se fi făcut, ca cel puțin alegerea să se întâmple fără aclamațiune, ori mai bine să se fi luptat pentru a alege pe unul, care ar fi știut limbile patriei, dér, durere, și preotul român a făcut asemenea colegul séu luteran!

Ce vor face acuma chiar membrii comitetului, deore-ce toate protocoalele afacerilor comunale au să se pörte în limba maghiară, căoi Bibó Samu nu știe absolut nimica nici nemșese, nici românești? Pot sta ambi preoți la ședințe, că soiu sigur, că nu vor înțeleg nici o iotă nici ei, nici membrii comitetului din cele ce le va face notarul. Apoi de public Dómne pășese! Va trebui să fiă continuu un tâlmaciu la toate ședințele, la toate pertractările și afacerile bieților locuitori.

Și acesta a făcut'o parochul luteran ca să se arate patriot mare, ca mai toți politicienii sășești! A mai preferit a vedé în cancelaria comună sășești toate protocoalele în limba maghiară, decât să se strice cu fisogăbirul Tompa István!

Așa merg la noi trebile. În cercul Cohalmului nu aparțin, decât numai câteva comune maghiare, anume Heviz, Halmeag și Rakos, dér și în acestea sunt Români. Cu toate astea ampoiați nemaghiari nici unul, nici la postă, nici la telegraf, nici la căile ferate, nici la judecătoria cercuală regie! Acum nici măcar unde ar avé dreptul de-a alege un notar, nu se folosese de dreptul lor!

Cu altă ocaziune altele.

Un interesant.

BCU Cluj Central University Library

Ioan Hannia, protopresbiter gr.-orient., director emer. al seminarului „Andreian“, asesor onorar al consistoriului arhidieceșan, asesor ordinar al consistoriului metropolitan, membru pe viață și membru în comitetul „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, președinte al consiliului de administrațiune al institutului de credit și economii „Albina“, membru al Direcțiunei băncei generale de asigurare „Transilvania“ etc.

astăzi la orele 12 dinđi, împărțășit fiind cu sfințele taine, a adormit în Domnul în al 80-lea an al etăței și în al 50-lea an al preoției sale.

Rămășitele pământesci ale scumpului defunct se vor transporta Marți în 13 Aprilie n. din casa proprie, strada urrezului Nr. 19 la 2 ore p. m. în cimiteriul gr. or. dela Pörta turnului.

Sibiu, în 11 Aprilie n. 1897.

Jaluica familiă.

Dare de sémă și mulțămită publică.

Cu ocaziunea prelegerii publice ținute de d-l profesor Iordan Popovici s'au încasat 23 fl. 60 cr.

Cu suprasolviri au contribuit d-nii: Dr. Eugen Meșian 1 fl. 80 cr. George Chelariu, Elena Mocan, d-ra Elena Vagner și d-na Maria Barduloiu câte 80 cr. Arseniu Vlaicu 60 cr. Virgil Onițiu și Basiliu Popovici câte 40 cr. Ioan Vătășan, d-na Elena Voina, Paul Budiu, N. Baboe, Petru Popp, D-na Vlădescu, Alecs. Străvoiu, Alecs. Moldovan câte 30 cr., George Bellissimus 20 cr., Emilia Aron, Panteleimon Dima și N. Stoicovici câte 10 cr. Gr. Maior 20 cr. d-na Eugenia Arion 80 cr.

Cu ocaziunea conferenței de eri, ținute de d-l profesor Dr. Iosif Blaga, s'au încasat 18 fl. 10 cr.

Cu suprasolviri au contribuit Dómnele și Domnii: Elena Mocan 80 cr., Iord. Muntén 80 cr., Maria Stanescu 60 cr. Ars. Vlaicu 60 cr., Virgil Onițiu 40 cr., Maria Baiulescu 40 cr., Alecs. Moldovan, Maria Popovici, N. N., V. Goldiș câte 30 cr., N. Popovici 20 cr., Dr. D. Popp 30 cr., An-

gela Zănescu 20 cr., Gr. Maior 20 cr., N. N. 10 cr.

Domnilor și Dómnelor, care au binevoit a suprasolvi, le exprimăm deosebită mulțămită.

Brașov, 12 Aprilie n. 1897.

Maria Popea,
presidentă

Dr. I. Blaga,
secretar.

ULTIME SCIRI.

Rezolvarea crizei ministeriale în România.

București, 12 Aprilie n. Abia adă la amedăi, după șese zile dela demisiunea cabinetului Aurelian, s'a rezolvat criza ministerială. Neputend d-l Sturdza reuși a forma un ministeriu de concentrațiune, în care să fiă reprezentată și nuanța aurelianistă, a propus Regelui următorea listă, care a și fost aprobată de Majestatea Sa:

Dim. Sturdza, președinte și externe; M. Pherekyde, interne; Gogu Cantacuzino, finance; An. Stolojan domenii; General Berendeiú, răsboiú; Al. Djuvara, justițiă; Ionel Brăteanu, lucrări publice; Spiru Haret, culte și instrucțiune publică.

Noul ministeriu a depus jurământul adă la amedăi.

București, 12 Aprilie n. Adă după amedăi, d-l Dim. Sturdza, președintele consiliului, a cetit în Cameră decretul regal, prin care se constituie cabinetul. Apoi a declarat, că ministeriul va urma pe calea trasă de un lung șir de ani de partidul național-liberal.

D-l N. Fleva, luând apoi cuvântul, critică noul cabinet, pe care-l numesc „formațiune sturdzistă“. Critică apoi atitudinea d-lui Sturdza ca fost șef al guvernului și ca șef de partid. Apoi esclamă: „Guvernul D-Vostre este un guvern de provocațiune!“

D-l Dim. Sturdza răspunde, că ministeriul, pe care-l prezidă, nu a venit nici ca un guvern de luptă, nici ca un guvern de provocațiune, a venit ca un guvern eșit din sinul majorității.

Londra, 12 Aprilie. Lui „Times“ și se raportază din Constantinopol, că guvernul turcesc a adresat o circulară către ambasadorii puterilor, prin care declară, că *bandele de insurgenți, care au trecut peste granițe în Turcia, au fost formate din trupele regulate ale armatei grecesci.*

Londra, 12 Aprilie. „Times“ primescce din Larissa șoirea, că *declararea de răsboi se așteptă la totă întâmplarea astăzi, ori cel mult mâne.*

Correspondentul din Atena al lui „Daily Chronicle“ a avut o convorbire cu Regele Greciei, cu ministrul-președinte Delyannis și cu ministrul de externe Skuzes. Dispozițiunea e cât se pôte de rea și numai izbucnirea răsboiului pôte să schimbe situațiunea.

Literatură.

Din „Biblioteca de popularizare“ a Institutului de editură Ralian și Ignat Samitea din Craiova a apărut Nr. 31: *Don Juan*, comediă în 5 acte de Molière. Cu portretul autorului și o notiță biografică. Traducere de I. Hussar. — Nr. 32: *Poesii alese*. Traduceri libere în versuri. Cu portretul autorului și o notiță biografică, de St. O. Iosif. — Fia-oare număr din „Biblioteca de popularizare“ costă 30 bani (15 cr.) legate în pânză 60 bani.

„Parapleui Sântului Petru“ este titlul unei novele, prelucrată în traducere, după Coloman Mikszáth, de Ion Nițu Pop. Cartea e tipărită pe hărțiă fină, avend un format plăcut de 168 pag. Prețul e 60 cr.

până la 1 Maită, de aci încolo va fi 70 cr., la librării 80 cr. De vândare la administrațiunea diarului „Dreptatea“ în Timișoara (în al căreia foileton a fost publicată această novelă), precum și la d-l I. Nicolescu, colaborator la „Dreptatea“.

O carte de mare preț pentru economii mari și mici este Manualul de agricultură rațională (Agrologia), scris de d-l Dr. George Maior, profesor de agricultură în București. Toți câți au avut în mână această prețioasă carte s'au exprimat și se exprimă cu cea mai mare laudă asupra ei. E o carte foarte mare, cuprinđend 524 pagine format mare cu 217 figurî bine reușite. În esemănare cu mărimea și cu mulțimea figurilor, cartea este cât se pôte de efină, numai 2 fl. 50 cr. exemplarul, așa că nici în literatura celor mai înaintat poporă nu poți găsi astfel de cărți cu un preț mai efin ca acesta. Fia-care instituțiune culturală română, fia-care comună de-ale noastre, dér mai ales seminariile teologice, instituttele preparandiale, reuniunile învățătoresci, cum și toți câți doresc a purta o economie, mai sistematică au neapărată trebuință de această carte, singură în felul séu la Români. De vândare la „Tipografia A. Mureșianu“ în Brașov. Celor ce o comandă prin postă li-se recomandă a trimite pentru porto 25 cr. pentru a li-se trimite cartea recomandată, ca nu cumva să se piardă.

DIVERSE.

Numele de botez în ăicătorile noastre.

Numele de botez întrebunțate în popor sunt cele mai multe de origine iudaică și grecescă — ele sunt nume biblice. Puține nume romane și slavone. Interesantă și vrednică de un studiu mai larg e cestiunea devenirii numelor de botez ca expresiuni tipice în ăicători. Unele nume au devenit calificative, ele arată tipuri de ómeni, caractere. Tăranel ăice: „Nu fi prost, mă“ dér tot atât de bine, ba mai expresiv, ăice: „Nu fi Tănase, mă!“ Prin urmare „Tănase“ e sinonim cu „prost“. Ion e calificativul omului naiv, care vorbește ca să nu tacă; avem ăicătorea: „A vorbit și ne Ion, că și el e om“. Decă naivul e Ion, Marița, e femeea, care-ți cade în vorbă de-odată: „trone, Marițo!“ Omul care nu înțelege séu nu vrea să înțelegă, una-i spui și alta crede, e numit Istrate. „Bună ăiua mă Istrate! — Șepte pui de rața frate! — Măi Istrate, tu ești surd! — Am vedut și eri un cărd!“ Vlad e numele găgăuțului, a omului prost și infumurat: „După ce-ți prost, îl mai chiamă și Vlad“, tot așa „Vlăduțul mami“. Martin și Nicolae, de și nu avem și ăicători cu aceste nume, sunt numele bádăranului, căoi poporul numescce ursul „Martin și Nicolae“, ca în cântecul: „Diha, diha măi Martine, că-ți dau pâne cu masline“, Stan e numele omului mincinos și guraliv séu a omului pățit: „Stan Pățitul“ e un tip bine definit în psihologia poporului. Toderița e omul isteț și șireț și în povești are tot-d-a-una însușirile aceste; dintre multe alte povești să ne amintim pe „Toderița jucător de cărți“ a lui Costache Negruzi. George e omul șireț, drăcos: „Nu te face George, nu fi George!“ Neagu e numele omului nătâng și încăpăținat; cuvântul „moșneg“ e probabil „moș Neagu“. A fi ca Neagu, a fi ca Neaga, el e moș Neaga, „cu moș Neaga nici în car nici în telégă, și „Sue-mă Neagă'n tileagă; ba io nu, că mi-e de grabă!“ sunt ăicători cunoscute. Radu e numele omului țanțos și susceptibil: „Radu mă chiamă!“ e ăicătorea care vrea să ăică: dă-l în păcate nu-ți pune boii în jug cu el, nu-ți prinde mintea cu el. Rada a ajuns în ăicători numai cu epitetul „babă“: Ce mi-e baba Rada, ce mi-e Rada baba! ăicătorea: „dă nas lui Ivan și să suie pe divan“ e de origine bulgară.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Aprilie 1897.

Table of stock market prices in Vienna, listing various securities like bonds and shares with their respective values.

Cursul pieței Brașov.

Din 13 Aprilie 1897.

Table of market prices in Brașov, including exchange rates and prices for various goods.

Stofe veritabile de Brünn.

Un coupon 3.10 mtr. lung, suficient pentru 1 garnitură de haine bărbătești costă numai

fl. 3.10 stofă bună, fl. 4.10, fl. 4.80, fl. 6.- mai bună, fl. 7.75 fină, fl. 9.- mai fină, fl. 10.50 foarte fină

lana curată.

Un coupon haine de saloan fl. 10. - Stofe pentru Pardesiuri, Loden, Peruvienne, Doskings, Stofe pentru haine de amploiați de stat și căi ferate, Kangarn fin, Cheviots etc. trimite cu prețurile fabricii, recunoscut ca solid și real.

Depositul fabricii KIESEL-AMHOF în BRÜNN.

Mostre gratis și franco. - Liferările după mostre.

P. T. public se face atent că cumpărând direct dela fabrică are mai mare avantajul ca dela alții. Firma KIESEL-AMHOF în BRÜNN trimite stoffele cu prețurile fabricii fără adăos său rabatul mare ce-l socotesc crotorii.

Fabricanților de Liqueur

și acelor, cari vor să devină fabricanți, le oferis

Specialități de Esenze,

cari sunt culante și aduc câștig.

Arangement complet de fabricii de Liqueur.

Prospecte și nota prețurilor franco.

Carl Philipp Pollak

fabrică de specialitate de Esenze.

PRAG, Mariengasse Nr. 18.

1165,10-20.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Large railway schedule table with multiple columns for train types, destinations, and times. It is organized into sections for different routes: Budapest-Predeal, Ghirish-Turda, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Simeria (Piski)-Hunedóra, Brasov-Zernești, Mures-Ludoș-Bistrița, Arad-Timisoara, Sibiu-Cisnădie, and Sighișoara-Odorheiu-săcesc.

Nota: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. - Numerii încadrați cu linii mai negre înseamnă orele de noapte.